

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Piotr Pełka
Dyrektor Departamentu
Monitorowania Pomocy Publicznej

DDO-0799-76(2)/11/MG

Warszawa, 27 maja 2013 r.

Pani
Linsey McCallum
p.o. Dyrektor
Informacja, Komunikacja i Media
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji
Komisja Europejska

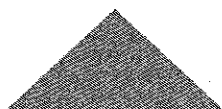
Dotyczy: HT.2950, State aid - Public consultation and multilateral meeting with Members States on a draft Communication on State aid for films and other audiovisual works

Szanowna Pani,

W związku z prośbą wyrażoną w piśmie z dnia 30 kwietnia 2013 r. (znak pisma: COMP/C4/OC/AH/amu-D*2013/42912), władze polskie pragną przedstawić następujące uwagi w odniesieniu do zaprezentowanego przez Komisję Europejską projektu ***Komunikatu w sprawie pomocy państwa przeznaczonej na filmy i inne utwory audiowizualne***.

Władze polskie generalnie popierają nowy tekst projektu Komunikatu jako kompromisową propozycję Komisji, będącą efektem dotychczasowych spotkań i uwag państw członkowskich. W obecnym kształcie projekt jest korzystny dla polskiego rynku kinematograficznego, tak jak wydaje się korzystny dla europejskiej kinematografii w ogóle. Władze polskie opowiadają się za jak najbardziej liberalnym podejściem w tej kwestii, tak by producent miał większą swobodę wydatkowania środków w wybranym przez siebie państwie członkowskim, a zasady rynku wewnętrznego nie były zbyt naruszone - zgodnie z zasadą proporcjonalności wprowadzonych ograniczeń - na co kilkakrotnie powołuje się sama Komisja w projekcie Komunikatu.

W odniesieniu do najbardziej kontrowersyjnej kwestii terytorialności, tj. możliwości uzależnienia udzielenia pomocy od zobowiązania beneficjenta do wydatkowania określonego procenta środków na terenie państwa przyznającego pomoc, w ocenie władz

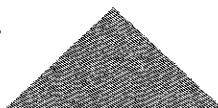
polskich niełatwo jest znaleźć rozwiązanie kompromisowe ze względu na sprzeczne interesy różnych państw członkowskich. Obecna propozycja Komisji wydaje się jednak zachowywać równowagę między zasadami rynku wewnętrznego a odpowiednim wsparciem kinematografii w państwach członkowskich. Propozycja, by maksymalny pułap obowiązku terytorialnego wykorzystania środków wynosił 160% kwoty pomocy odpowiada poprzedniej zasadzie „80% budżetu produkcji”, w przypadku, gdy intensywność pomocy osiąga maksymalny próg 50% budżetu i jest propozycją kompromisową. Jednocześnie władze polskie pragną podkreślić, iż popierają wyrażoną już w poprzednim projekcie opinię Komisji uznającą, iż zasada terytorialności może zakłócać rynek wewnętrzny UE w dziedzinie produkcji audiowizualnej - dodatkowo preferując „duże” państwa członkowskie. Zdaniem władz polskich zasada obowiązku terytorialnego wykorzystania środków powinna być zawsze i bezwzględnie związana z kwotą udzielonej przez dane państwo członkowskie pomocy.

Władze polskie zwracają się również do Komisji z prośbą o udzielenie dodatkowych wyjaśnień dotyczących sposobu obliczania kwot procentowych wspomnianych w pkt 4.3 Komunikatu dotyczącym zasady terytorialności. Dotychczasowe wyjaśnienia są bowiem niewystarczające i wymagają doprecyzowania. Podobne wątpliwości były podnoszone przez wiele innych państw członkowskich na ostatnim spotkaniu z Komisją w dniu 14 maja br.

Ponadto władze polskie uważają, iż wsparcie publiczne powinno dotyczyć nie tylko produkcji filmu, ale także jego dystrybucji i promocji (w szczególności międzynarodowej dostępności dofinansowanych filmów *online*). Bardzo ważne jest, by utwory europejskie były odpowiednio dystrybuowane, tak aby dystrybucja produkcji z danego państwa członkowskiego nie ograniczała się jedynie do tego państwa. W związku z tym władze polskie zwracają się z pytaniem, dlaczego z nowego tekstu projektu Komunikatu zniknął punkt dotyczący „*Promowania międzynarodowej dostępności filmów online*”. Czyżby Komisja uznała, że inne części Komunikatu (np. pkt 23, mówiący o wspieraniu projektów audiowizualnych, które wykraczają poza tradycyjnie pojmowaną produkcję filmową i telewizyjną, jak np. opowieści transmedialne), bądź też inne dokumenty unijne zawierają wystarczające odniesienie do tej kwestii?

Jednocześnie, władze polskie pragną podkreślić, iż w ich ocenie słuszne jest niewprowadzanie ograniczeń dotyczących wsparcia modernizacji i cyfryzacji kin.

Odnosząc się do pkt 47 i 48, należy zauważyć, że eksploatacja filmów zdeponowanych w narodowym archiwum powinna odbywać się każdorazowo za zgodą producenta lub innego właściciela praw (na podstawie pisma, umowy generalnej, etc.), w celu organizacji pokazów niekomercyjnych oraz nie zakłócając przy tym normalnej

eksploatacji filmu. Władze polskie zwracają się także z wnioskiem o doprecyzowanie przepisów pkt 56, który budzi pewne zastrzeżenia. Nie jest bowiem jasne, czy przepis „*przy przestrzeganiu maksymalnej intensywności pomocy państwa, należy uwzględnić łączną kwotę środków publicznych przyznawanych przez państwa członkowskie na wsparcie danego działania i projektu, niezależnie od tego, czy wsparcie jest finansowane z zasobów lokalnych, regionalnych, krajowych czy unijnych*” oznacza, że kumulacji do 50% podlegają wszystkie środki np. z regionalnych funduszy filmowych czy instytutów z różnych krajów biorących udział w koprodukcji (z wyłączeniem środków z programu *Media* czy *Eurimages*).

Władze polskie popierają również wyraźne odniesienie się w treści Komunikatu do dziedzictwa filmowego, w szczególności opinię, iż filmy i inne utwory audiowizualne powinny być deponowane w odpowiednim formacie w trakcie procesu dystrybucji.

DYREKTOR
z powołaniem
Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej
Piotr Polka

